

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Folkethingsmanden for Svendborg Amts Bde Valgkreds og 17 andre Folkethingsmænd af „Forslag til Lov om Menighedernes Deeltagelse i Valget af deres Præster.

J. M. Hansen: Den Sag, som jeg dernæst tillader mig at indbringe gennem et Lovforslag, har ikke, som den foregaaende, tidligere været undergivet nogen egentlig Drøftelse her; det er første Gang, den kommer frem her, uagtet det er vist, at Folketings Medlemmer i mange Aar have seet hen til en saadan Ret ved Valget af deres Præst som Noget, hvorpaa de have et billigt og gyldigt Krav. Jeg har særligt ladet mig bevæge til i Forening med flere andre ærede Medlemmer af dette Thing at indbringe et saadant Forslag af Hensyn til, at der nu fra Regjeringens Side er indbragt et Forslag, der skulde give Mindretallene i Folketings Ret til at stifte særlige Menigheder, thi det forekommer mig, at naar man anerkjender — hvad jeg tilfulde gjør — at man bør give Mindretallene en saadan Ret, bør Fleertallet i Folketings Ret nødvendigvis ogsaa have Indflydelse paa Valget af sine Præster. Det vilde forekomme mig forunderligt, om man vilde gaae den Vej først at tænke paa Mindretallene og sidst paa Fleertallet, og skulde man ikke kunne enes om at lade disse to Sager følges ad, skulde der gives nogen af dem Fortrinet, mener jeg, at Fleertallet har et gyldigt Krav paa at komme i Betragtning før Mindretallene. Saaledes som Præsterne nu beskikkes her i Landet, have hverken Mindretallene eller Fleertallet Ret til at have Indflydelse derpaa; de staae i dette Punkt lige, det vil sige, de staae lige i Umyndighed, men naar man indrømmer, at der bør gives Menighedsmedlemmerne en Myndighed, forekommer det mig at være stemmende med alle andre Regler i et constitutionelt Land, at man ikke lader Fleertallet leve i Umyndighed i et vist Forhold, me-

dens man derimod giver Mindretallene en Ret; man bør gaae den anden Vej og indrømme Fleertallet, hvad der med Billighed kan forlanges, ved Siden af at stille Sagen saaledes, at det ikke utilbørligt kan tilfidesætte Mindretallene. Det er noget vanskeligt for mig at vide, hvorledes den høie Regjering vil stille sig til dette Forslag, men det maa være mig tilladt at udtale, at den Betragtning, vi have hørt fremsætte af den høitærede Kirke- og Underviisningsminister i et Par foregaaende Foredrag, kunde synes at tyde paa, at han ikke med nogen Understøttelse fra sin Side vil kunne bidrage til dette Lovforslags Fremme, idet han, saavidt jeg har opfattet ham, meente, at Alt, hvad der kunde tænkes paa angaaende kirkelige Sager, med Undtagelse af den af ham indbragte Lov om Valg- og Hjælpemenigheder, bør vente, indtil han har hørt en Kirkecommission. Efter de omtalte Foredrag har jeg den Frygt, at vi ville møde den Indsigelse imod Fremme af Love som den, hvorom her er Tale, at man bør vente, til en Kirkecommission har udtalt sig, men jeg antager, at det høie Thing ikke deler denne Anskuelse; jeg antager, at det vil være enigt med mig i, at naar gode og gyldige Grunde foreligge til at fremme en saadan Lov, hvilket jeg antager her er Tilfældet, vil det ikke være nødvendigt, ja jeg vil endog sige ikke være forsvarligt at udsætte et saadant Lovforslags Fremme i en ubestemmelig Tid for først at vinde en Erklæring fra en saadan Commission. — Der har ogsaa i Gaarsmødet været talt om Rigsdagens Berettigelse til at behandle saadanne Love. For mig staaer det som noget Forunderligt, at der overhovedet kan reises nogen Tvivl i den Retning, og jeg holder mig i saa Henseende ligefrem til, hvad den ærede Kirkeminister sagde i Gaarsmødet. Han fandt ikke, at Folketings Ret hviler paa Grundlovens § 75, men paa dens § 3, og det er ogsaa min Betragtning af Sagen. § 3 siger, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folketings og understøttes som saadan af Staten, hvorhos § 2 i Grundloven udtrykkeligt